

H. Peygamber'in Tebessümü

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 29 Nisan 2024 08:46 -

Âlemlere rahmet olarak gönderilen efendimiz sallallahu aleyhi vesellem, zaman zaman ashabına şakalar yapar, latifeler söyler, onları gülümsetirdi. Bir gün ashabıyla birlikte otururken latifeli bir söz söyledikten sonra, oradakilerden birisi; "Ey Allah'ın Resulü, siz de mi bizimle şaka yapıyorsunuz?" diye sormuştu. Bunun üzerine efendimiz sallallahu aleyhi vesellem şöyle cevap verdiler: "Evet, ancak ben asla yalan söylemem!"

Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem, böylece hem orada bulunanlara hem ashabına hem de bütün insanlığa, şaka yapmanın, latifede bulunmanın ve espri yapmanın temel ölçüsünü vermiş oldu. Düşmanlarının bile, "doğru söylemedeki" hakkını teslim ettiği son peygamber sallallahu aleyhi vesellem efendimiz, bu sözüyle, yalan söylemenin 'şaka yollu' da olsa kesinlikle kabul edilemeyeceğinin de altını çizmiş oldu.

Asık suratlı değil, ciddiyetsiz değil

Mümin, orta yolu tutturan kimsedir. Vakarını kaybetmeyen, ciddiyetsizliğe düşmeyen kimsedir. Bizim için örnek olan Efendimizden öğrendiğimiz de budur.

Hediye bal

Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi vesellem'in ashabı içinde en şakacı olanların başında Nuayman bin Amr gelirdi. Ashaptan herkes bir özelliğı ile tanınırken Nuayman şakacılığı ile tanınırdı. Bazı kimseler ona kızsda da Allah Resulü, Nuayman'ı çok severdi.

Bir gün bir satıcı Medine pazarına satmak için baş getirdi. O sırada oradan geçen Nuayman balları görünce çok beğendi. Hemen bir tane aldı ve koşarak Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi vesellem'e hediye olarak verdi.

Biraz zaman geçtikten sonra, satıcı geldi ve Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem'den balın parasını istedi. Resulullah Nuayman'a: "Hani bu balları hediye etmiştin?" diye sordu. Nuayman: "Ey Allah'ın Resulü, bu balı ben çok beğendim. İstedim ki siz de ondan yiyesiniz. Ancak benim param yok ki alıp getireyim"

Efendimiz gülerek, balın parasını satıcıya verdi.

İpin düğümü

Bir gün, Hz. Aişe validemiz ve Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem oturuyorlardı. Hz. Aişe validemiz efendimize: "Bana olan sevgini bir şeye benzet" dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz sallallahu aleyhi vesellem: "İpin düğümü gibi" buyurdu. Bunu söylemekteki maksadı, sağlam, kuvvetli, sıkı ve güvenli demektir.

Bu hadiseden yıllar sonra bile, Hz. Aişe validemiz zaman zaman Efendimize sorardı: "İpin düğümü ne halde?" Efendimiz her defasında da ona aynı cevabı verirdi; "Aynı durumda"

Her daim kalbimdesin

Hz. Aişe validemiz, nazik ve hassas bir insandı. Onun en çok hassas olduğu durumlardan biri ise, efendimize duyduğu derin sevgi ve saygı idi. Efendimizi sevdiği için çok kıskanırdı. Zaman zaman bu kıskanmadan dolayı sinirlenip, efendimize kızdığı olurdu.

Hız. Peygamber'in Tebessümü

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 29 Nisan 2024 08:46 -

Bir gün efendimiz sallallahu aleyhi vesellem Hz. AiŖe validemize: "Ya AiŖe, senin bana kızdığın ve benden memnun olduğun zamanları ben bilirim" buyurdu.

Hız. AiŖe validemiz sordu; "Nereden bilirsin, ey Allah'ın Resulü?" Efendimiz bu soru zerine Ŗyle cevap verdi: "Benden memnun olduğun zamanlarda 'Muhammed'in rabbine' diye yemin ediyorsun. Kızgın olduğun zamanlarda ise 'İbrahim'in rabbine' demektesin"

Bunun zerine Hız. AiŖe, Resulullah'ı memnun edecek bir cevap verdi: "Ey Allah'ın Resulü, vallahi doğru söylüyorsun. Ancak ben kızdığımda sadece senin ismini dilimden bırakırım, sevgin ise her zaman kalbimde yaŖar"

Satılık kle

Allah'ın Resulüne âŖık bir adım vardı. Biraz ĉirkince idi, ĉlde yaŖardı. Medine'ye gelip gittikĉe, Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi vesellem'e uğrar ve ona kır ĉiĉekleri, meyveler getirirdi. Efendimiz de ona ne lazımsa verirdi, kendisini severdi.

Bir gün ĉarŖıda onu gördü. Sessizce arkasından yaklaŖtı ve gözlerini kapatarak adamı kucakladı: "Kim bu köleyi satın almak ister?" buyurdu.

O adam, kendisini bu Ŗekilde kucaklayanın Reslullah sallallahu aleyhi vesellem olduğunu sesinden tanıdı ve "Anam babam sana feda olsun ey Allah'ın Resulü, benim gibi ĉirkin bir köleyi kim ne yapsın? Beni satmakla pek bir Ŗey kazanamayacaksın" dedi.

Bunun zerine Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem: "Grnene aldanananlar, belki sana fazla para vermezler ama Allah katında deđerin ĉok büyüktür" buyurarak ona iltifat etti.

Nuayman, sedirin altına gizlendi!

Medine'den olmayan bir köylü Peygamber efendimizin yanına girdi. Devesini de avluya bağladı. Bir gurup sahabe Nuayman'a dediler ki: 'Canımız et istiyor, Ŗu hayvanı kessen de yesek' O da tuttu, hayvanı kesti. Sahibi dıŖarı ĉıkınca hayvanını kesilmiş buldu. Bağırmaya baŖladı. Peygamber efendimiz ĉıktı. 'Bu iŖi kim yaptı?' diye sordu. 'Nuayman' dediler.

Kesmesini isteyenlerden biri gizlendiği yeri efendimize gösterdi. ĉađırttı, getirtti onu. BaŖkasının evinde bir sedirin altına gizlenmiŖti. 'Neden yaptın bunu?' diye sordu. O da dedi ki: 'Ya Reslullah! Saklandığım yeri sana gösteren kimse, o beni teŖvik etti bu iŖe' Peygamber efendimiz hem gülmeye baŖladı, hem de eliyle Nuayman'ın toz toprak olan yüzünü sildi ve köylünün hayvanının bedelini de dedi.

24 Mart 2010 / Milli Gazete